

KONKURS PRZEDMIOTOWY Z FIZYKI
dla uczniów gimnazjów

10 marca 2017 r. – zawody III stopnia (finałowe)

Schemat punktowania zadań

Maksymalna liczba punktów – **60**.

90% – 54pkt.

Uwaga!

1. Za poprawne rozwiązanie zadania metodą, która nie jest proponowana w schemacie punktowania, uczeń także otrzymuje maksymalną liczbę punktów.
2. Wszystkie wyniki końcowe powinny być podane z jednostką.
3. Jeśli uczeń otrzymał zły wynik w konsekwencji wcześniej popełnionego błędu merytorycznego, to nie otrzymuje punktu za wynik końcowy.

Nr zadania	Czynności ucznia Uczeń:	Liczba punktów	Wynik / przykładowa odpowiedź				Uwagi																				
1.	1. zapisuje wzory na obliczenie wielkości fizycznych, 2. podaje jednostki wielkości fizycznych,	4	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th data-bbox="577 422 678 528">Lp.</th> <th data-bbox="678 422 978 528">Nazwa wielkości fizycznej</th> <th data-bbox="978 422 1205 528">wzór</th> <th data-bbox="1205 422 1816 528">Jednostka</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="577 528 678 596">1.</td> <td data-bbox="678 528 978 596">Siła</td> <td data-bbox="978 528 1205 596">$F = ma$</td> <td data-bbox="1205 528 1816 596">$1 \text{ N} = 1 \text{ kg} \cdot 1 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$</td> </tr> <tr> <td data-bbox="577 596 678 716">2.</td> <td data-bbox="678 596 978 716">Ciśnienie</td> <td data-bbox="978 596 1205 716">$p = \frac{F}{S}$</td> <td data-bbox="1205 596 1816 716">$1 \text{ Pa} = \frac{1 \text{ N}}{1 \text{ m}^2}$</td> </tr> <tr> <td data-bbox="577 716 678 770">3.</td> <td data-bbox="678 716 978 770">Praca mechaniczna</td> <td data-bbox="978 716 1205 770">$W = Fs$</td> <td data-bbox="1205 716 1816 770">$1 \text{ J} = 1 \text{ N} \cdot 1 \text{ m}$</td> </tr> <tr> <td data-bbox="577 770 678 866">4.</td> <td data-bbox="678 770 978 866">Moc</td> <td data-bbox="978 770 1205 866">$P = \frac{W}{t}$</td> <td data-bbox="1205 770 1816 866">$1 \text{ W} = \frac{1 \text{ J}}{1 \text{ s}}$</td> </tr> </tbody> </table>				Lp.	Nazwa wielkości fizycznej	wzór	Jednostka	1.	Siła	$F = ma$	$1 \text{ N} = 1 \text{ kg} \cdot 1 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$	2.	Ciśnienie	$p = \frac{F}{S}$	$1 \text{ Pa} = \frac{1 \text{ N}}{1 \text{ m}^2}$	3.	Praca mechaniczna	$W = Fs$	$1 \text{ J} = 1 \text{ N} \cdot 1 \text{ m}$	4.	Moc	$P = \frac{W}{t}$	$1 \text{ W} = \frac{1 \text{ J}}{1 \text{ s}}$	Razem: 4 punkty. 1p. za każdy poprawnie wypełniony wiersz.
Lp.	Nazwa wielkości fizycznej	wzór	Jednostka																								
1.	Siła	$F = ma$	$1 \text{ N} = 1 \text{ kg} \cdot 1 \frac{\text{m}}{\text{s}^2}$																								
2.	Ciśnienie	$p = \frac{F}{S}$	$1 \text{ Pa} = \frac{1 \text{ N}}{1 \text{ m}^2}$																								
3.	Praca mechaniczna	$W = Fs$	$1 \text{ J} = 1 \text{ N} \cdot 1 \text{ m}$																								
4.	Moc	$P = \frac{W}{t}$	$1 \text{ W} = \frac{1 \text{ J}}{1 \text{ s}}$																								
2.	3. oblicza drogę, 4. oblicza czas ruchu, 5. oblicza szybkość średnią,	4	$v_{\text{sr}} = \frac{s + 3s}{t_1 + t_2}$ $s = v_1 t_1 \quad t_1 = \frac{s}{v_1}$ $3s = v_2 t_2 \quad t_2 = \frac{3s}{v_2}$ $v_{\text{sr}} = \frac{4s}{\frac{s}{v_1} + \frac{3s}{v_2}} = \frac{4v_1 v_2}{3v_1 + v_1} = 64 \frac{\text{km}}{\text{h}}$ <p><i>Uczeń mógł rozwiązać zadanie, zakładając hipotetyczną drogę przebytą przez samochód.</i></p>				Razem: 4 punkty. 1p. – zastosowanie wzoru na szybkość średnią z uwzględnieniem dwóch czasów, 1p. – obliczenie czasu t_1 , 1p. – obliczenie czasu t_2 , 1p. – obliczenie szybkości średniej.																				

3.	<p>6. stosuje zasadę zachowania energii w spadaniu swobodnym,</p> <p>7. oblicza wartość prędkości sopła,</p> <p>8. oblicza wartość pędu sopła,</p>	4	$E_p = E_k$ $mgh = \frac{mv^2}{2}$ $v = \sqrt{2gh} = 12 \frac{\text{m}}{\text{s}}$ $p = mv = 2,4 \frac{\text{kg} \cdot \text{m}}{\text{s}}$	<p>Razem: 4 punkty.</p> <p>1p. – porównanie energii potencjalnej grawitacji z energią kinetyczną,</p> <p>1p. – przekształcenie równania – wyprowadzenie prędkości,</p> <p>1 p. – obliczenie wartości prędkości,</p> <p>1p. – obliczenie wartości pędu.</p>
4.a.	<p>9. oblicza czas ruchu dźwięku do góry lodowej,</p> <p>10. oblicza czas powrotu sygnału,</p> <p>11. oblicza drogę sygnału,</p> <p>12. oblicza drogę statku,</p> <p>13. oblicza wartość prędkości statku,</p> <p>14. podaje wynik zadaną dokładnością,</p>	5	$s = v_w t_1 \quad t_1 = \frac{s}{v_w} = \frac{198 \text{ m}}{1500 \text{ m/s}} = 0,132 \text{ s}$ $t_2 = t - t_1 = 0,262 \text{ s} - 0,132 \text{ s} = 0,13 \text{ s}$ $s_2 = v_w t_2 = 1500 \frac{\text{m}}{\text{s}} \cdot 0,13 \text{ s} = 195 \text{ m}$ $\Delta s = 3 \text{ m}$ $v_s = \frac{\Delta s}{t} = \frac{3 \text{ m}}{0,262 \text{ s}} \approx 11,5 \frac{\text{m}}{\text{s}}$	<p>Razem: 5 punktów.</p> <p>1p. – obliczenie czasu, w którym sygnał dociera ze statku do góry lodowej,</p> <p>1p. – obliczenie czasu powrotnego sygnału,</p> <p>1p. – obliczenie drogi powrotnej sygnału,</p> <p>1p. – obliczenie drogi przebytej przez statek,</p> <p>1p. – obliczenie wartości prędkości statku z zadaną dokładnością.</p>
4.b.	<p>15. zamienia jednostki częstotliwości,</p> <p>16. oblicza długość fali akustycznej w wodzie,</p> <p>17. podaje przedział długości fal,</p>	2	$\lambda_1 = \frac{v_w}{f_1} = \frac{1500 \frac{\text{m}}{\text{s}}}{20000 \text{ Hz}} = 0,075 \text{ m}$ $\lambda_2 = \frac{v_w}{f_2} = \frac{1500 \frac{\text{m}}{\text{s}}}{200000 \text{ Hz}} = 0,0075 \text{ m}$ <p><i>Długości fal mieszczą się w przedziale od 0,0075 m do 0,075 m.</i></p>	<p>Razem: 2 punkty.</p> <p>1p. – obliczenie długości fal,</p> <p>1p. – podanie przedziału długości fal.</p>

4.c.	18. wyjaśnia przyczynę zmiany długości fali akustycznej przy przejściu z wody do powietrza,	3	Prędkość fali przy przejściu z wody do powietrza zmalała, a jej częstotliwość pozostała stała. Wynika stąd ($\lambda = \frac{v}{f}$), że długość fali zmalała.	Razem: 3 punkty. 1p. – wykorzystanie związku między częstotliwością, prędkością i długością fali, 1p. – zauważenie, że częstotliwość fali nie zmieniła się, 1p. – wyciągnięcie poprawnego wniosku.
4.d.	19. porównuje wartość siły wyporu z wartością ciężaru góry lodowej, 20. stosuje wzór na siłę wyporu, 21. stosuje wzór na ciężar ciała, 22. oblicza stosunek objętości części wynurzonej góry lodowej do jej całkowitej objętości,	5	$F_w = Q$ $d_w g(V - V_{wyn}) = m_l g$ $d_w(V - V_{wyn}) = d_l V$ $\frac{V_{wyn}}{V} = \frac{d_w - d_l}{d_w} = \frac{1025 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3} - 830 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3}}{1025 \frac{\text{kg}}{\text{m}^3}} \approx 0,19$ <p><i>Nad powierzchnię wody wystaje 19% objętości góry.</i></p>	Razem: 5 punktów. 1 p. – porównanie wartości sił (wyporu i ciężaru góry), 1 p. – zastosowanie wzoru na siłę wyporu, 1 p. – zastosowanie wzoru na wartość ciężaru góry (uwzględnienie gęstości), 1p. – obliczenie stosunku wskazanych objętości, 1p. – podanie odpowiedzi w %.
5.	23. analizuje oddziaływanie elektrostatyczne, 24. analizuje siły działające na ciało,	4	<ul style="list-style-type: none"> a. Prawda b. Fałsz c. Prawda d. Prawda 	Razem: 4 punkty. Po 1p. za każdą poprawną ocenę prawdziwości zdania.

<p>6.</p> <p>25. oblicza napięcia w obwodzie, 26. oblicza natężenia prądów w obwodzie, 27. analizuje rozkład napięć w obwodzie,</p>		<p>5</p>	$U_3 = I_3 R_3 = 0,04 \text{ A} \cdot 60 \Omega = 2,4 \text{ V}$ $U_2 = U_3 = 2,4 \text{ V}$ $I_2 = \frac{U_2}{R_2} = \frac{2,4 \text{ V}}{40 \Omega} = 0,06 \text{ A}$ $I_1 = I_2 + I_3 = 0,06 \text{ A} + 0,04 \text{ A} = 0,1 \text{ A}$ $U_1 = I_1 R_1 = 0,1 \text{ A} \cdot 48 \Omega = 4,8 \text{ V}$ $U = U_1 + U_2 = 4,8 \text{ V} + 2,4 \text{ V} = 7,2 \text{ V}$	<p>Razem: 5 punktów.</p> <p>1p. – obliczenie napięcia na oporze R_3, 1p. – stwierdzenie, że napięcia na oporach R_3 i R_2 są równe, 1p. – obliczenie natężenia prądu płynącego przez opór R_2, 1p. – obliczenie napięcia na oporze R_1, 1 p. – obliczenie napięcia na zaciskach źródła prądu.</p>
<p>7.a.</p> <p>28. porównuje pracę prądu elektrycznego z ciepłem pobranym przez wodę, 29. oblicza czas ogrzewania wody,</p>		<p>4</p>	$W = Q$ $Pt = mc\Delta T$ $t = \frac{mc\Delta T}{P} = \frac{1 \text{ kg} \cdot 4200 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot ^\circ\text{C}} \cdot 80 \text{ }^\circ\text{C}}{1000 \text{ W}} = 336 \text{ s}$	<p>Razem: 4 punkty.</p> <p>1p. – zastosowanie związku pracy prądu elektrycznego z energią cieplną, 1p. – zastosowanie wzoru na pracę prądu elektrycznego ($W = Pt$), 1p. – zastosowanie wzoru na ciepło pobrane przez wodę, 1p. – obliczenie czasu grzania wody.</p>
<p>7.b.</p> <p>30. porównuje pracę prądu elektrycznego z ciepłem pobranym przez wodę, 31. oblicza czas ogrzewania wody,</p>		<p>3</p>	$0,9W = Q$ $0,9 \cdot 2Pt = mc\Delta T$ $t = \frac{mc\Delta T}{1,8P} = \frac{1 \text{ kg} \cdot 4200 \frac{\text{J}}{\text{kg} \cdot ^\circ\text{C}} \cdot 80 \text{ }^\circ\text{C}}{1,8 \cdot 1000 \text{ W}} \approx 187 \text{ s}$	<p>Razem: 3 punkty.</p> <p>1p. – zastosowanie związku pracy prądu elektrycznego z energią cieplną z uwzględnieniem strat energii, 1p. – uwzględnienie mocy dwóch grzałek, 1p. – obliczenie czasu grzania wody.</p>

7.c.	32. podaje przyczyny strat energii podczas ogrzewania wody,	3	<p><i>Przykład</i></p> <p><i>Energia tracona jest na:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ <i>parowanie wody,</i> ❖ <i>ogrzanie naczynia,</i> ❖ <i>ogrzanie przewodów doprowadzających prąd do czajnika.</i> 	<p>Razem: 3 punkty.</p> <p>Po 1p. za każdy przykład.</p>														
8.	33. porządkuje rodzaje fal elektromagnetycznych wg długości fal,	3	<table border="1" style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td colspan="4">najmniejsza długość fali</td> <td colspan="3">największa długość fali</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>5</td> <td>1</td> <td>6</td> <td>2</td> <td>3</td> <td>7</td> </tr> </table>	najmniejsza długość fali				największa długość fali			4	5	1	6	2	3	7	<p>Razem: 3 punkty.</p> <p>3p. za poprawną kolejność wszystkich rodzajów fal.</p> <p><i>Jeżeli uczeń popełni jeden błąd, to otrzymuje 2p., a jeżeli popełni dwa błędy, to otrzymuje 1p.</i></p>
najmniejsza długość fali				największa długość fali														
4	5	1	6	2	3	7												
9.a.	34. konstruuje obrazy powstające za pomocą soczewki skupiającej,	4	<p><i>Poprawna konstrukcja obrazu. Na przykład:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>zaznaczenie ogniska,</i> – <i>poprowadzenie dwóch promieni od punktu B. Równoległego do osi optycznej i przechodzącego za soczewką przez ognisko oraz przechodzącego przez środek soczewki bez zmiany kierunku,</i> – <i>zaznaczenie punktu przecięcia się promieni.</i> – <i>Wybranie dodatkowego (pomocniczego) punktu leżącego nad (pod) osią optyczną. Znalezienie jego obrazu (jak w przypadku punktu B) i powrotne przeniesienie na oś optyczną.</i> 	<p>Razem: 4 punkty.</p> <p>1p. – zaznaczenie ogniska,</p> <p>1p. – konstrukcja obrazu punktu B,</p> <p>1p. – wybór punktu pomocniczego i konstrukcja obrazu punktu pomocniczego,</p> <p>1p. – znalezienie obrazu punktu A z wykorzystaniem punktu pomocniczego.</p>														
9.b.	35. analizuje powstawanie obrazów w soczewce skupiającej,	1	Tak	<p>Razem: 1 punkt.</p> <p>1p. – poprawna odpowiedź.</p>														

10.	<p>36. planuje układ doświadczalny, 37. analizuje oddziaływanie magnetyczne.</p>	6	<p><i>Rysunek: Połączone szeregowo dwie zwojnice nawinięte na tubie (znacznie więcej zwojów) i walcu. Sposób nawinięcia drutu taki, aby zwojnice (zgodnie z regułą prawej dłoni zgiętej) wytwarzały odpychające się pola magnetyczne.</i></p>	<p>Razem: 6 punktów. 1p. – narysowanie linii pól magnetycznych zwojnic, 1p. – oznaczenie biegunowości źródła prądu, 1p. – oznaczenie zwrotów linii pól magnetycznych zwojnic, 1p. oznaczenie biegunów pól magnetycznych zwojnic, 1p. – narysowanie większej liczby zwojów na zwojnicy z tekturową tubą, 1p. – poprawne narysowanie odpychających się zwojnic.</p>
-----	--	---	---	--